

Krav, og et Krav, man indenfor Telegrafvæsenet sætter megen Pris paa at faa opfyldt.

Jeg kommer endelig til Overgangsbestemmelserne i § 17. Der er der nævnt, at „de ved Lovens Ikrafttræden ansatte Tjenestemænd bevare ved Beregningen af Alderstillæg, saa længe de forblive i den samme Stilling, den af dem alt erhvervede Tjenestealder“. Dette Udtryk: „i den samme Stilling“ vilde jeg gerne have skulde blive fortolket saaledes, som den højtærede Trafikminister ved forskellige Lejligheder efter hvad der er mig meddelt, har fortolket det, nemlig saaledes, at naar f. Eks. der er Tale om Stationsforstanderklassen, regnes Stationsforstanderklassen for samme Stilling, selv om man rykker fra den ene Grad til den anden. Der har været Tilfælde, hvor der har været Tvivl, og saa vidt mig bekendt, har den tidligere Trafikminister haft en anden Opfattelse, men vor nuværende højtærede Trafikminister har erklæret, at han forstod dette Udtryk saaledes, at „samme Stilling“ gælder for Mænd indenfor denne Klasse, altsaa Stationsforstanderklassen, uanset om de ere i den ene eller anden Grad.

Jeg har her søgt i korte Træk at klar gøre min og derved mine Meningsfællers Stilling til disse Lovforslag. Vi have ganske vist forstaaet, at man ude omkring i Landet kunde være betænkelig ved saa store Udgifter og ved saa store Lønforhøjelser, som her foreslaas. Men vi have paa den anden Side ment, at siden alting er blevet dyrere og dyrere, er denne Lønningsforbedring et retfærdigt Krav, som maa opfyldes, og naar vi ere gaaede med til Nedsættelser, have vi gjort det, fordi vi ikke paa nogen Maade vilde bringe Lovforslaget til at strande, men tværtimod vilde gøre vort til, at det kan blive ophøjet til Lov snarest muligt. Den Termin, som oprindelig var fastsat for Loven, den 1. April, er jo nu overskreden, men vi haabe, at Loven maa komme til at træde i Kraft saaledes, at dens Bestemmelser gælde fra 1. April, selv om man naturligvis først senere vil kunne udbetale den Forhøjelse af Lønnen, her er Tale om. Men naar dette er Tilfældet, er det ogsaa min bestemte Overbevisning, at der er megen Grund for Tjenestemændene i disse fire Etater til at vise Tak og Paaskønnelse overfor den høje Regering og Flertallet i dette høje Ting for, at de, uagtet de som sagt have været underkastede et ret betydeligt Tryk, og uagtet man er kommet ind i helt andre økonomiske Forhold

end dem, der herskede, da Loven blev udarbejdet, og da den blev forelagt, i det store og hele har bevaret de Goder, som skulle komme Tjenestemændene til Nytte. Naar Tjenestemændene nu faa Lejlighed til nærmere at overveje, hvad det er, der bydes dem, ville de, mener jeg, sikkert slutte sig til denne Tak og Paaskønnelse og være glade for, hvad der her er sket.

Jeg har ogsaa kunnet gaa med til Bestemmelsen om, at der i Løbet af de første 4 Aar skal ske en Afkortning. Jeg forstaaer meget vel, at man kunde have Grund til at følge den Tanke, som blev udkastet af det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Valdemar Olsen) — en Tanke, som jeg for øvrigt ogsaa har hørt tidligere —, at Reduktionen skulde være 10 pCt. af Forøgelsen paa samtlige Lønninger, saa at altsaa Forøgelsen, hvad enten den var det ene eller det andet Sted, skulde formindskes med 10 pCt. Og jeg tror, det ærede Medlem har Ret, naar han siger, at den Vinding, man derved vilde faa for Statskassen, vilde beløbe sig til omtrent den samme Sum som den, der er opnaaet ved den foreslaaede Fremgangsmaade. Men jeg mener, at som alt ligger, og vi ere saa langt fremme paa Samlingen, vilde det maaske kunne være vanskeligt at faa truffet en Forandring i disse Bestemmelser, og hvis det ikke kan lykkes, vil jeg ogsaa være villig til at stemme for Forslaget i den Skikkelse, det har.

Jeg skal hermed tillade mig at anbefale de Ændringsforslag, der ere stillede af Flertallet og af de Mindretal, hvortil jeg har sluttet mig, til Vedtagelse.

Poul Christensen: Under Arbejdet for denne store Sag, hvoraf saa mange Menneskers Ve og Vel afhænger i dette Land, har det først og fremmest for mig været magtpaaliggende at naa frem til en Løsning, hvor der skabes mere Ensartethed, end der i Forvejen er efter de bestaaende Love, og som Følge deraf ogsaa mere Retfærdighed. Det har under dette Arbejde ikke altid set lige lyst ud. Barometret har til sine Tider svinget ret stærkt, det er gaaet op og ned (Afbrydelse). Ja, et æret Medlem siger, at det har staaet paa Jordskælv en Gang imellem. Rygtet har gaaet stærkt om, at nu skulde den Sag ogsaa begraves, skrinlægges og ikke gennemføres. Jeg har dog ikke troet derpaa. Jeg har stadig troet paa, at denne Sag skulde og burde løses.

Selv om der var forskellige Ting, jeg kunde ønske ændrede i dette Lovforslag,